

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ ΙΒ' — ΑΡΙΘ. 619

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΑΝΕΜΟΜΥΛΟΥ**, διήγημα
Κωστή Παλαμᾶ.
- Ο ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ ΤΖΙΑΦΙΑ**, διήγημα Γεωργίας
Ἑλλιοτ. Μετάφρασις Ἀριστοτέλους Η. Κουρτίδου.
- ΚΡΗΤΗ ΚΑΙ ΚΡΗΤΕΣ** ὑπὸ Σπυρ. Παγιάνη.
- Η ΠΡΟΟΔΟΣ ΤΗΣ ΝΕΑΕ ΕΛΛΑΔΟΣ** ὑπὸ V. C.
Marshall προζέον ἐν Πάτραις, μετάφρασις Χρ. Π. Κο-
ρῦλλου ἱατροῦ.
- ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΣΥΜΠΕΠΤΚΝΩΜΕΝΟΥ ΓΑΛΛ-
ΚΤΟΣ.**
- ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΑΔΕΛΦΟΝ.**
- ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.**
- ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.**

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ

Παρά τῷ ἐκδότῃ Engelmann ἐν Λειψία ἐδημοσιεύθησαν πρὸ μικροῦ «*Studien zur Vasenkunde*» (Μελέται περὶ ἀγγειογραφίας) τοῦ νεαροῦ ἀρχαιολόγου Paul Arndt, μαθη-
τοῦ τοῦ κρατίστου τῶν ἀρχαιολόγων, τοῦ ἀληθῶς ῥηξικελεύ-
θου Brunn. Ἀκολουθῶν ὅσα ὁ Brunn ἀνέπτυξεν ἐν τοῖς
«*Προβλήμασι τῆς ἱστορίας τῆς ἀγγειογραφίας*» καὶ ἐν τῇ
πραγματεῖᾳ περὶ τῶν ἀνασκαφῶν ἐν τῇ Certosa ἐν Βονω-
νία, προσπαθεῖ ὁ Arndt ἐν τῷ πρώτῳ μέρει τοῦ βιβλίου
διὰ λόγων ἐπιγραφικῶν καὶ διὰ τῶν ἐν γενεῖ τεχνικοῦ χα-
ρακτῆρος τῶν γραφῶν νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ὅλα τὰ ἐν Τυρρηνίᾳ,
Καμπανίᾳ καὶ Σικελίᾳ εὑρεθέντα ἀγγεῖα ἀνήκουσιν, οὐχί
εἰς τὸν 6 ἢ 5, ἀλλὰ εἰς τὸν τρίτον πρὸ Χριστοῦ αἰῶ-
να. Ἐν δευτέρῳ κεφαλαίῳ ὁ δέξινος συγγραφεὺς διαπραγ-
ματεύμενος περὶ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ τὰ ῥηθέντα ἀγγεῖα ἐποίη-
θησαν, ἀποκρίσας τὴν μέχρι τοῦδε γενικὴν γνώμην, καθ' ἣν
τὰ ἀγγεῖα ταῦτα εἰρήχθησαν ἐξ Ἀθηνῶν, διασχυρίζεται δὲ,
ὅτι ἐν αὐτῇ τῇ Ἰταλίᾳ, κυρίως ἐν Καμπανίᾳ καὶ Σικελίᾳ
ἐγένοντο, κατὰ μίμησιν δηλαδὴ Ἀττικῶν προτόπων. Ὁφεί-
λομεν δὲ νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι αἱ θεωρίαι, ἃς μετὰ μεγίστης
εὐφροσύνης ὁ Arndt ἀναπτύσσει, εἶναι λίαν πειστικά. Τὸ ἔρ-
γον, τὸ ὁποῖον ἐξετάζει καὶ ποικίλα ἄλλα ζητήματα τῆς
ἀγγειογραφίας, βεβαίως θὰ ἐγείρῃ μέγιστον ἐνδιαφέρον καὶ
ἰδίως παρὰ τοῖς ἐνταῦθα ἀρχαιολόγοις, καθ' ὅσον διε-
πυνᾶ καὶ τὰ ἐν Ἀθήναις εὑρεθέντα ἀγγεῖα. Σπουδαίως
ἀρᾶται τὸ ἔργον νὰ ληφῇ ὑπ' ὄψιν διὰ τὰ ἐσχάτως ἐν τῇ
ἐρῶσιν ἀνασκαφέντα μνημεῖα.

— Ὡς γνωστὸν, ὁ ἐπιφανὴς Γερμανὸς τῆς μεσαιωνικῆς Ρώ-
μης ἱστοριογράφος Φερδινάνδος ὁ Γρηγορόβιος ἀπὸ τριῶν ἡ-
δὴ ἐτῶν ἀχολεῖται περὶ τὴν συγγραφὴν ἱστορίας τῶν Ἀθη-
νῶν κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας. Κατὰ νεωτάτην αὐτοῦ ἐπι-
στολὴν ἡ ἱστορικὴ αὐτῆ συγγραφὴ εἶνε ἤδη ἑτοιμὸς ἐν χει-
ρογράφῳ, ἀλλ' ὁ συγγραφεὺς δὸν θὰ προῆλθῃ εἰς δημοσίευσιν
αὐτῆς, πρὶν παρέλθῃ ἔτος, ὅπως ἐπιφέρει εἰς αὐτὴν συμπλη-
ρώσεις καὶ τελευταῖαν ἀναθεώρησιν.

— Ἐν τῷ φυλλαδίῳ τῆς 5 Νοεμβρίου (v.) ἡ *Εἰκονογρα-
φημένη Ἐφημερίς* τῆς Λειψίας δημοσιεύει ἐν μεγάλῳ ἐπιλο-
γραφικῷ ἀποτυπώματι γνωστὴν εἰκόνα τοῦ ἐν Μονάχῳ Ἑλλη-
νος καλλιτέχνου κ. Ν. Γκίζη «*Τὸ ἀποκαλυφθὲν μυστικόν*».

Σχετικὴ καλλιτεχνικὴ σημείωσις τοῦ περιοδικοῦ ἐξαιρεῖ τὴν
ἄξιαν τοῦ χαριστάτου ἔργου τοῦ διαπρεποῦς ζωγράφου, οὗ
ἡ σκηνὴ εἶνε εἰλημμένη ἐκ τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἀγροτικοῦ βίου.

— Μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας παρεστάθη ἐσχάτως ἐν τῷ
θεάτρῳ τῆς Κολωνίας ἡ Flora Mirabilis, τὸ περιώνυμον
ἔργον τοῦ Ἑλλήνος μελοποιῦ Σαμάρᾳ. Καθὰ γράφουσιν αἱ
ἱταλικαὶ ἐφημερίδες, τὸ φιλόμουσον κοινὸν τῆς Κολωνίας ἐ-
ξετίμησε κατ' ἄξιαν τὰ θαυμάσια τῆς Flora μελωδήματα,
ἐπανειλημμένως δι' ἐπευφημιῶν ἐκδηλώσαν τὴν συμπάθειάν
του πρὸς τὸν εὐφυᾶ συνθέτην, ὅστις διηύθυνεν αὐτοπροσώ-
πως τὴν ὀρχήστραν, ἐπὶ τούτῳ μεταβάς εἰς Κολωνίαν. Καὶ
ἡ ἐκτέλεσις δὲ τοῦ μελοδράματος ὑπῆρξε mirabile, ὡς λο-
γοπαικτοῦσαι γράφουσιν αἱ ἐφημερίδες. Ἡ δεσποινὴ Δανάη
ἔμειψε θαυμασιῶς τὸ μέρος τῆς Λυδίας, ὁ δὲ σκηNIKὸς διά-
κομτος ἐπροξένηε εἰς τὸν θεατὴν αὐτὸ τοῦτο θαύμα: τοσοῦτον
πολυτελὲς καὶ καλλιτεχνικῶς ἐναρμόνιος ἦν. Ἡ πρώτη πα-
ράστασις τῆς Flora ἀπέφερε πῶσον 20,000 φρ., βὰ ἐξακο-
λοβῆθ' ἐν αὐτῇ παριστανομένη ἐπὶ τινὰ ἀκόμη ἡμέρας,
μεθ' ἧς ὁ Σαμάρᾳς θὰ ἀπέλθῃ εἰς Νίκαιαν, ὅπου πρόκειται
νὰ παρασταθῇ τὸ ἔργον του ἐνώπιον τῆς ἐκεῖ κατὰ τὸν
χειμῶνα ποιούσης τὰς διατριβάς τῆς ἀριστοκρατίας τοῦ
γένους καὶ τοῦ πλοῦτου. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐν τῷ θεάτρῳ
Dal Verme τοῦ Μιλάνου ἀναβιβάζεται τὸ νέον ἔργον τοῦ
Σαμάρᾳ *Medice*, ὅπερ ἔχει ἰνδικὴν ὑπόθεσιν.

— Ἡράντο τὰ μαθήματα τῆς ἐν Βερολίνῳ ἀριστοτάτου
Σχολῆς τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν. Ἡ σχολὴ ἀριθμεῖ νῦν
140 μαθητάς, ἐν οἷς πολλοὶ νομικοὶ καὶ ἔμποροι.

— Ἐν Φραιθούργῳ τῆς Ἑλβετίας ἀπεφασίσθη ἡ ἴδρυσις
καθολικοῦ Πανεπιστημίου, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἐκεῖ ἐπι-
σκόπου. Ὑπολογίζουσι τ' ἀπαιτούμενα κεφάλαια εἰς 16 ἑκα-
τομύρια φράγκων. Τούτων τὰ 5 ἑκατομύρια ἐξασφαλίσθη-
σαν ἤδη.

— Ἐγένετο τὴν 23 (v.) ὁβρίου ἡ ἀποκάλυψις τοῦ μνη-
μείου τοῦ πρό τιων ἐτῶν τελευτήσαντος πρίγκιπος Φρι-
δερίκου Καρόλου, ἀνεψιοῦ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας,
διαπρέψαντος στρατάρχη κατὰ τὴν γαλλογερμανικὴν πόλε-
μον. Τὸ μνημεῖον ἰδρῦθη ἐθνικῇ δαπάνῃ ἐν τινὶ ὑψώματι
μεταξὺ Βερολίνου καὶ Πότσδαμ.

— Ἐπὶ τῷ ἰωδιλαίῳ τῆς βασιλείσης Βικτωρίας ἡ ἐν
Ἀγγλίᾳ γερμανικὴ παροικία θέλει δωρήσει αὐτῇ τὴν εἰκόνα
τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου κατὰ τὴν 90στὴν αὐτοῦ ἐπέ-
τειον ἐν μέσῳ τῶν μελῶν τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας.
Ταύτης ἀπλοῦν μόνον σχεδίασμα ἐδόθη τῇ Βασιλίῳσῃ κατὰ
τὴν ἡμέραν τῆς εορτῆς, νῦν δὲ ἡ ὀριστικὴ μεγάλῃ εἰκὼν φι-
λοτεχνεῖται ὑπὸ τοῦ ζωγράφου Βέρνερ, ὅστις ἐπὶ τῷ σκοπῷ
τούτῳ μετέβη εἰς Βάδεν-Βάδεν καὶ ἐπὶ ὥρας παρέμεινε
παρὰ τῷ αὐτοκράτῳ, ὅπως εἰκονίσῃ ὡς οἶόν τε πιστῶς
τοῦ γραιοῦ ἀνακτος τὴν μορφήν καὶ τὸ παράστημα.

— Λαμπρὸν ἔργον ἐξεδόθη ἄρτι ἐν Λειψίᾳ. Εἶνε τοῦτο
λεῦκωμα περιέχον δέκα φωτοτυπικὰς εἰκόνας ἐκ πινάκων
τοῦ ζωγράφου Κανόλτ μετὰ ποιημάτων τοῦ Leschivo
ὑπὸ τὸν τίτλον *Μυθολογικαὶ Τοπιογραφίαι*. Αἱ περιε-
χόμεναι εἰκόνας εἶνε αἱ ἑξῆς: Ἰριγένεια, Σαπφώ, Διδώ καὶ
Δινείας, Ἀντιγόνη, Κασσάνδρα, Θέτις καὶ Ἀχιλλεύς, Ἥχῳ
καὶ Νάρκισσος, Ψυχὴ, Ὀρφεὺς καὶ Νύμφαι, Ἡρώ. Τούτων
δύο εἶνε ἤδη γνωσταὶ εἰς τοὺς συνδρομητάς τῆς *Καλλιτε-
χνικῆς Παναχοθήκης*, ἡ Ἰριγένεια καὶ ἡ Ἥχῳ.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Παρισίαις ὁ γενικὸς τῆς ἀνωτέρας ἐκ-
παιδεύσεως ἐπιθεωρητῆς Ζεβρό, οὗ εὐφήμως ἀναφέρονται αἱ
μεταφράσεις τοῦ Θουκυδίδου, τῶν κωμωδιῶν τοῦ Ἀριστο-
φάνους κτλ.

— Ἐν Λονδίνῳ τὴν κοινὴν προσοχὴν ἔλκυε δεκαετῆς τις
παῖς Πολωνός. Ὄφμαν καλούμενος, οὗ ἡ κυμβαλιστικὴ δε-
ξιότης ὑπερβαίνει πᾶσαν προσδοκίαν. Πολλοὶ συγχρίνουσιν
αὐτὸν πρὸς τὸν Μότσαρτ, ὅστις ἐν ὁμοίᾳ ἡλικίᾳ ἐπέκυρε μετ'
ἴσης τέχνης τὸ κλειδοκτύμβalon. Εἰς τὰς συναυλίαις τοῦ νεα-
ροῦ Ὄφμαν συρρέουσι πλῆθος ἄπειρον, ὁ μικρὸς δὲ καλλι-
τέχνης εἶνε ἀντικειμένον παντοῦν περιπαιχθέν καὶ θα-
υραίων. Ὁ πατὴρ τοῦ ἀνήθου κυμβαλιστοῦ συνεβλήθη ἐσχά-
τως μετὰ θεατρονίου τινός ἐν Ἀμερικῇ ὅπως μισθώσῃ αὐτῷ

τὸν υἱὸν τοῦ ἐπὶ ὀριζόμενον χρόνον διάστημα, ἀντὶ 125,000 φράγκων. Ἐκ τῶν κολοσσίων εἰσπράξεις ἄς ἀποφέρουσιν αἱ συναυλίας τοῦ ὀ μικρὸς Ὀρμαν δὲν λαμβάνει ἢ ὀλίγα λεπτά, ἅτινα δίδει αὐτῷ ὁ πατήρ του πρὸς ἀγορὰν λιχνευμάτων.

— Ἡ πρὸς ἐξερεύνησιν καὶ διάδοσιν τῶν ἔργων τοῦ Γκαϊτε ἑταιρία ἤρξαστο ἐκδίδουσα κατὰ φυλλάδια τὰ φωτοτυπικά ἀπεικονίσματα τῶν ἀξιολογώτατων ἀντικειμένων ἐκ τῶν ἀποτεθησαυρισμένων ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Γκαϊτε ἐν Βαίμαρ.

— Τὰ ἀρχικὰ χάρτινα σχεδιάσματα πολλῶν εἰκόνων τοῦ Ραφαήλ, ἐν αἷς καὶ «Ὁ Παῦλος διδάσκων ἐπὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου» ἀνευρέθησαν πρὸ τίνος ἀποτεταμιευμένα ἀπὸ τοῦ 1815 ἐν Μόσχᾳ τῆς Ρωσίας. Ἡ γνησιότης αὐτῶν ἐκυρώθη ὑπὸ εἰδημόνων, διατηροῦνται δ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καλῶς.

— Ἐν Λονδίῳ ἀπεβίωσεν ἐκ σθητικῆς νοσήματος ἡ περιώνυμος αἰοδὸς Jenny Lind, ἥτις ἐπωνομάζετο καὶ «σοῦηδικὴ ἀηδὼν».

— Ἐπιτυχεστάτη ὑπῆρξεν ἡ ἐν Παρισίαις παράστασις τοῦ *Πάτερ Κωνσταντίνου*, τοῦ τρυφεροῦ μυθιστορηματοῦ τοῦ Ἀλεβῦ. Ἡ ἐπιτυχία αὐτοῦ προσδοκᾶται ἀνάλογος πρὸς τὴν τοῦ *Maitre de Forges*, ἧς ὁμοίαν δὲν ἀναγράφουσι τὰ γαλλικὰ χρονικά τοῦ θεάτρου, μολοντὶ ἡ ἀξία τοῦ ἔργου τούτου διηκρισθητῆρ βρασίμους ὑπὸ τῆς κριτικῆς.

— Ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ *Μελοδράματος* τῶν Παρισίων ἐγένετο κατ' αὐτὰς πανηγυρικὴ ἢ 500ῆ παράστασις τοῦ *Φάουστ* τοῦ Γκουῦ. Ὅτε ὁ γηραιὸς ἀλλ' εὐσταλὴς μελοποιὸς εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν ὅπως ἀνάλαβῃ τὴν ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ θέσιν του, διαχίλιον θεαταὶ ἠγέρθησαν κινῶντες πύλους καὶ κωνῦλια καὶ βροντοφωνεῖς ἐφευρημῶντες τὸν μεγαλοφυῆ καλλιτέχνην. Ἐπὶ πέντε λεπτά τὸ θεάτρον ἀντῆχει ἐκ τῶν ζητωκραυγῶν καὶ τῶν χειροκροτημάτων. Ὁ Γκουῦ διηθύνει αὐτοπροσώπως τὴν ὀρχήστραν διὰ ράβδου ἐξ ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ, ὠρμηθεὶς αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἐπιστήμῳ ἐπετείῳ, ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τῶν θεάτρου, ὑπῆρξε δὲ ἡ παράστασις ἐν πᾶσιν ἔξοχος.

— Ἐν Βερολίῳ ἐνεκαίνισθη κατ' αὐτὰς χρηματιστηρίον γραμματοσώμῳ. Οἱ παραστάντες κατὰ τὰ ἐγκαίρια δὲν ἦσαν ζῆνηοι καὶ οἰλοπαίγμονες παῖδες, ἀλλ' ἄνδρες σοβαροὶ καὶ ὀριμοὶ ἡλικίας, ὑπῆρξαν δὲ αἱ πράξεις ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν ζωηρόταται.

Θρασεῖα κλοπὴ διεπράχθη ἐν τῷ ἐθνικῷ Νομισματικῷ Μουσείῳ ἀνακαλυφθεῖσα τὴν πρωΐαν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου. Ὁ κλέπτης ἀφῆρξε ὀλόκληρον τὴν συλλογὴν τῶν ἀτιμῶν νομισμάτων, πολλὰ νομίσματα ἐκ τῆς συλλογῆς τῶν νομισμάτων τῆς Μ. Ἀσίας καὶ ἐκ τῆς Ρωμαϊκῆς καὶ Βυζαντιανῆς συλλογῆς τινά.

Ἐξ αὐτῶν πλείστα εἶνε σπανιότατα καὶ πολύτιμα. Οὕτω τετράδραχμον ἀργυροῦν Αἰτωλῶν, χρυσοῦς ἀθηναϊκὸς στατήρ βάρους 33 δραμίαν, τριημιόβολον καὶ τριώβολον ἀργυρὰ τῆς πρὸ Περικλέους ἐποχῆς, χρυσοῦν βυζαντιανὸν νόμισμα Εἰρήνης τῆς Ἀττικῆς, χαλκοῦν νόμισμα τῶν αυτοκρατόρων τῆς Ρώμης, εἰκονίζον τὸν αὐτοκράτορα Καλλιγιούλαν μετὰ τῶν τριῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, Ἀγριππίνης, Δραϊσίλας καὶ Ἰουλίας κτλ. θὰ ἀπαιτηθῶσι καὶ χροῖνον καὶ θαπνάνας πολλὰς δὲ ἀντικατασταθῶσιν ἐν ἡ περιπτώσει δὲν ἀνευρεθῶσι τὰ κλοπιμαῖα.

Ὁ κλέπτης μετὰ τὴν διαρπαγὴν, ἀνοίξας ἐν τῶν πρὸς τὸ δῶμα τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος τοῦ Πανεπιστημίου ἀποθλεπόντων καὶ ἀπροφυλάκτων παραθύρων τοῦ μουσείου ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐκείθεν διὰ τῶν σιμαμάτων τοῦ κεραναγωγοῦ κατήλθεν εἰς τὸν περιβόλον τοῦ κτερίου, ὀνηθεὶς οὕτω νὰ διαφύγῃ. Τὴν πρωΐαν ὁ τοῖχος πρὸς ὃν διὰ κρίκων συνδέοντα τὰ τοῦ κεραναγωγοῦ σύρματα, εὐρέθη ἀπεξεσμένοις κατὰ τι, κατέκειντο δὲ παρ' αὐτὸν καὶ νομίσματα τινά ἀρχαῖα, μικρᾶς ἀξίας ὅμως, πεσόντα ἴσως ἐκ τῶν θυλακίων τοῦ κλέπτου. Κατ' ἄλλην γνώμην τὰ μαρτύρια ταῦτα εἰσὶ πάντα πλαστά, ἐγένοντο δὲ πάντα πρὸς ἀποπλάνησιν τῆς δικαιοσύνης.

Ἄμα γνωθεῖσις τῆς κλοπῆς, ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ἐπέληφθη ἄμεως δραστηρίως τῶν ἀνακρίσεων. Ἄλλὰ δυστυχῶς μέχρι τοῦδε ἡ δικαιοσύνη οὐδὲν ἤδυνῆθη νὰ ἐξακριβώσῃ περὶ τοῦ τελεσθέντος ἐγκλήματος.

Τὸ νομισματικὸν μουσεῖον, ἐν ᾧ ἐγένετο ἡ κλοπὴ, εἶνε ἐκ τῶν πρώτων ἱδρυμάτων τῆς ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος. Ἀπὸ τοῦ 1829 συνελήφθη ἡ πρώτη ἰδέα τῆς συστάσεως ἐθνικῆς νομισματολογικῆς συλλογῆς, τὰ ἔκτοτε δὲ συλλεγέμενα νομι-

σματα ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν ἐφορείαν τοῦ πολυμαθοῦς ἀνδρὸς Ἀνδρέου Μουστοζόδου. Ἐλθοῦσα ἡ ἀντιβασιλεία καὶ κρίνασα ὡς φαίνεται ἄξιαν λόγῳ τὴν συλλογὴν ταύτην μετεκάλασεν ἐκ Σουηδίας τὸν νομισματογνώμονα κ. Γέδεν, εἰς ὃν ἀνέθηκε τὴν ἐποπτεῖαν αὐτῆς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δρ. 350, ὀρίσασα πρὸς τούτους καὶ δραχμὰς 100 μηνιαίας πρὸς πλουτισμὸν τῆς συλλογῆς. Μετὰ τὸν θάνατον τούτου, ἡ κυβερνήσις ἐπεφόρτισε τὸν καθηγητὴν τῆς Ἀρχαιολογίας Ρόος, ὅπως ἐπιμελήται τῆς ἐθνικῆς συλλογῆς, μετὰ δὲ τὴν ἀναχώρησιν τούτου ἐνεπιστεῦθη ἡ κυβερνήσις τὴν συλλογὴν τῶν νομισμάτων εἰς τὸν ἀοιδίμον γυμνασιάρχην Γεννάδιον καὶ μετὰ τούτου εἰς τὸν ἔφορον τῶν ἀρχαιοτήτων Κ. Πιττάκην, ὅστις ἐφρόντισε τὰ περὶ νομισματικῆς μέχρι τῆς 4 Αὐγούστου 1843. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην μετηνέχθη ἡ τῶν νομισμάτων συλλογὴ ἐντὸς νομισματοθήκης εἰς τὸ κατὰστάμα τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης καὶ παρεδόθη ἔκτοτε εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ κ. Α. Ποστολάκα, ὅστις καὶ διεθύνει τὸ μουσεῖον ἔκτοτε.

Ὡς νῦν ἔχει τὸ Νομισματικὸν Μουσεῖον, περιλαμβάνει περὶ τὰς τριακόσια χιλιάδας νομισμάτων καὶ μεταλλίων ἀποτελεῖται δὲ ἐκ τεσσάρων τμημάτων, τοῦ τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν νομισμάτων, τῶν ρωμαϊκῶν, τῶν βυζαντιανῶν καὶ τῶν διαφόρων νεωτέρων Κρατῶν καὶ νομισματοσῆμων. Μία τῶν σπουδαιωτέρων καὶ πολυτιμωτέρων συλλογῶν, αἵτινες εὐρίσκονται ἐν τῷ μουσεῖῳ τούτῳ, εἶνε καὶ ἡ κατὰ τὸ 1866 ὠρμηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐν Πετροῦπόλει αἰοδίου Ἀλεξάνδρου Δ. Μουρούζη, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν νομισμάτων τῶν Ἰονίων νήσων, καταρτισθεῖσα δὲ ὑπὸ τοῦ πρὸ τίνος τελευτήσαντος νομισματολόγου Παύλου Λάμπρου.

— Ἀγγέλεται ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ὀριστικῶς ἀπέφασιν ὅπως τὰ χρήματα, τὰ εὐρισκόμενα εἰς τὴν διαθέσιν αὐτοῦ ἐκ τῶν προσφορῶν διαφόρων ὀμογενῶν, ἀφιέρωσῃ εἰς τὴν ἴδρυσιν ἐθνικοῦ θεάτρου. Πρὸς τούτο πρὸ καιροῦ εἶχε ζητήσει τὴν ὑποβολὴν λεπτομεροῦς ὑπομνήματος παρὰ τοῦ κ. Ἀγ. Βλάχου, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου καὶ θέλει ἰδρῦθαι τὸ θεάτρον. Ὁ ὀργανισμὸς τοῦ νέου θεάτρου ἔσται προσῆμοις πρὸς τὸν τοῦ Theatre Francais. Θὰ διδάσκονται ἐν αὐτῷ ἀποκλειστικῶς ἔργα δραματικὰ ὑπὸ Ἑλλήνων ἠθοποιῶν, τὸ θεάτρον θὰ χρησιμεύη καὶ ὡς σχολεῖον δραματικῆς ἠθοποιίας, θὰ ἀποστέλλεται δὲ θαπνάνας τῆς περιουσίας αὐτοῦ εἰς Εὐρώπῃ νεοὶ εὐφρεῖς καὶ εὐέλπιδες πρὸς τελειοποίησιν ἐν τῇ ὑποκριτικῇ. Τὸ κτίριον τοῦ θεάτρου θὰ ἀνεγερθῇ ἐν τῇ πλατεῖᾳ Κάνιγγος πρὸς τὴν συνοικίαν τοῦ Πολυτεχνεῖου, ἔσται δὲ διαστάσεων μικρῶν, περιλαμβάνον 400-500 θεατὰς μόνον.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἔληξεν ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν διδακτικῶν βιβλίων εἰς τὸν διαγωνισμὸν. Τὰ ὑποβληθέντα ἐν ὀλίῳ εἰς αὐτὸν βιβλία εἰσὶ 209, ὃν ὁ ὄγκος εἶνε 1850 τυπογραφικὰ φύλλα καὶ διὰ τὰ ὁποῖα κατεβλήθηλῆθησαν ὑπὸ τῶν συγγραφέων, πρὸς ἀμοιβὴν τῶν κριτῶν, δρ. 18,507,30. Ἐκ τῶν ὑποβληθέντων ἔργων τὰ πλείονα εἰσὶ Ἑλληνικαὶ γραμματικαὶ, ἀριθμητικαὶ, καὶ γεωγραφαί.

— Ἡ ἔμμισθος κυρία Μαρτίετα Μπέτσου ἀγγέλει τὴν ἐν ἐνὶ τόμῳ, ὑπὸ τὸν τίτλον *Δάρνα καὶ Μόρτα*, δημοσιεύσιν τῶν ἐν διαφόροις ἐφημερίαις καὶ περιοδικῶς κατὰ καιροῦς δημοσιευθέντων ποιημάτων αὐτῆς.

— Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ δήμου Φερῶν, πατρίδος τοῦ πρωτομάρτυρος τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας Ρήγα τοῦ Φεραίου, ἐξέδοτο ψήφισμα, δι' οὗ, ἀναγνωρίζον τὴν πρὸς τὸν πρωτομάρτυρα τούτου τῆς ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας ἐθνικὴν εὐγνωμοσύνην, προὐκάλεσε πανελληνίον εἰσφορὰν πρὸς ἀνεγερσιν μνημείου εἰς τιμὴν αὐτοῦ, ἐξουσιοδοτήσας δὲ τὸν δήμαρχον, ἵνα ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἐθνικοῦ τούτου σκοποῦ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευῇ, 6 Νοεμβρίου

Ἡ Βουλὴ μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροβόρων καὶ τῶν γραμματέων καὶ τὸν καταρτισμὸν τῶν διαφόρων αὐτῆς ἐπιτροπῶν, ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἐπέληφθη τῶν κυρίων ἐργασιῶν τῆς. Κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίασιν ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὑπέβαλε τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1888 συν-οδουσα αὐτὸν διὰ μακρᾶς εἰσηγητικῆς ἀγορεύσεως. Κατὰ τὸν ὑποβληθέντα προϋπολογισμὸν, τὰ προϋπολογισθέντα διὰ τὸ 1888 ἔσοδα ἀνέρχονται εἰς 95,306,231 δρ., τὰ δὲ ἔξοδα